

*Krúdy Gyula* (1878–1933), akit az egyszerűsítést kedvelő utókor – az írot tévesen azonosítva egyetlen hőseivel – „magyar Szindbád”-nak szokott nevezni, joggal írta élete végén: „Talan mindenütt voltam. Bálban és temetésen. Erdőben és vízparton. Bűnben és erényben. Sokat utaztam. Most elfáradtam . . .”

Krúdy a Balaton mellett is járt . . .

Az 1910-es évek közepén házassága kezdett elromlani, időnként pesti szállodákban lakott. 1915-ben beköltözött a Grand Hotel Royalba, ahol megismerkedett a tulajdonos feleségével, Várady Gyulánéval. Az asszonyt leveleiben „Rezsánom”-nak szólította. A siófoki Siófok Szálloda is Váradyéké volt. A tízes évek második felében Krúdy többször töltött rövidebb-hosszabb időt Siófokon. Leánya, Krúdy Zsuzsa írja visszaemlékezésében: „Nyáron Rezsánék Siófokon éltek, ahol Szindbád gyakori vendég volt. Itt éjjel szinte sohasem feküdt le. Délelőtt a strandon aludt. Délután a besötétített szo-

bában dolgozott, majd a parton órákig lankadatlan érdeklődéssel nézte a Balatont. Nagyon szerette ezt a vizet és a tájat.” 1915 szeptemberében a Rezsánnak írt levelében az asszony „gondoskodó szereteté”-t emlegeti, „amely az idei nyáron” körülvette Siófokon; 1916 júliusában innét köszönte meg a Siófok Szálloda cégjelzéses papírján kiadójának, a békéscsabai Tevan Andornak könyve, az *Aranykézutcai szép napok*, Major Henrik fametszeteivel díszített „elbűvölő” kiállítását; 1917-ben, 1918-ban az északi partra látogatott el, mivel Rezsánék a Balaton melletti Kisörsön nyaraltak, ahol kibérelték az egyik régi Eszterházy-kastélyt, s Krúdynak itt külön préház jutott.

Az író 1915 nyarán Siófokon ismerte meg Rezsán lányát, Zsuzsit. Krúdy az asszony vendége volt, de 1918 nyarán már a lányát akarta megszöktetni Kisörsről. 1918-ban Krúdy a Margitszigetre költözött. Itt élte át az őszirózsás forradalmat, majd országjáró útra indult, melyről riportokban számolt be. 1919-ben első feleségétől elvált, s Várady Zsuzsát vette el.

Amikor Krúdy a nyarakat Siófokon és Kisörsön töltötte, átkelt a szántódi réven is. Megragadta a révészek fárasztó munkája, a látvány a bibliai jelenetet, Jézust és a tengeren hajókézó apostolokat asszociálta számára. 1921-ben jelent meg *Magyar tükrök* című elbeszéléskötete; itt olvashatjuk az alábbi költői szépségű leírást. (Kiigazítást mindössze az kíván, hogy a komp – akkor is – Szántód és Tihany – és nem Zamárdi – között közlekedett.)